

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er jo fantastisk, hvis hr. Bent Bøgsted, som jeg forstår det, godt vil have det her problem med de her sikkerhedsfyringer, som virkelig stiller folk i en forfærdelig situation hvert andet år, løst.

Hvis han godt vil have det løst, hvem er det så, der har opgaven med at løse det? Hvis det ikke, når nu vi har virksomhedsoverdragelsesloven, er noget, der ligger på bl.a. hr. Bent Bøgsteds bord, så forstår jeg slet ikke, hvad hr. Bent Bøgsted egentlig mener som lovgiver. Det må da være en opgave for os. Det er jo ikke noget, man bare kan skyde over til beskæftigelsesministeren eller til arbejdsmarkedets parter, for det her kræver en lovgivningsmæssig beskyttelse af de mennesker, der bliver udsat for udbud, uanset om det er førstegangsudbud, hvor de i dag er beskyttet, eller om det er andengangsudbud, hvor de ikke er beskyttet.

Mener hr. Bent Bøgsted ikke, at det er en opgave for os at sørge for, at de mennesker bliver ordentligt beskyttet mod de her sikkerhedsfyringer?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det, jeg mener med det, er, at jeg er overbevist om, at de folk udeomkring i organisationerne, i ministeriet, i kommunerne, der sidder og arbejder med det til daglig, har meget mere indsigt i, hvordan sådan en situation her kan løses, end jeg selv har, og end hr. Jørgen Arbo-Bæhr har.

Vi skal komme med rammerne til, hvordan det skal løses. Hr. Jørgen Arbo-Bæhr er jo heller ikke bange for at sige, at meget af det herinde kommer udefra, hvor vi så herinde skal føre det ud i lov, når det er fornuftigt.

Den situation, jeg siger vi skal se på her, er: Hvordan kan vi løse det her problem? Jeg erkender, at der er et problem, men jeg erkender også, at vi går ind for udlicitering. Det er en god ting i mange situationer, men udlicitering kan også gå for vidt i mange situationer.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Kl. 16.20

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu handler det her beslutningsforslag på ingen måde om udliciteringer, om, hvorvidt man er for

eller imod. Det tager bare udgangspunkt i den eksisterende arbejdsmarkedslovgivning, og der er spørgsmålet sådan set relativt enkelt: Skal vi fastholde det, man kan kalde en flexicuritymodel, på en måde, hvor man ikke unødigt sikkerhedsfyrer folk kollektivt hvert andet år, eller skal man lade den lov om virksomhedsoverdragelse, som vi har haft igennem mange år, og som ikke har hindret flexicuritymodellen, være gældende også ved genudliciteringer?

Det er sådan set det, der er spørgsmålet. Og jeg kan ikke forstå, hvorfor der kan være så stor usikkerhed hos hr. Bent Bøgsted.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

I det, som vi får forelagt fra fagbevægelsen om problemstillingen, drejer det sig specielt om rengøringspersonale og renovationsarbejdere. Grunden til de problemer, der er, og som vi også får forelagt, er udliciteringerne. Så er det jo også nærliggende at sige, at man skal se på den måde, der bliver udliciteret på.

Det, jeg har sagt til fagbevægelsen, og det, jeg har sagt til Arbejdsgiverforeningen, er: Vi har her et problem vedrørende de to områder; se på, hvordan I mener det her kan løses set ud fra fagbevægelsens synspunkt og et arbejdsgiversynspunkt, og find en løsning på det.

Det er det, jeg har sagt til begge parter, og det er også det, jeg her siger til ministeren. Vi skal se på, om vi kan finde en fornuftig løsning på det her område. For jeg erkender blankt, at det er hårdt for en person at skulle igennem den samme runde sådan hver 14. eller 16. måned. Uanset opsigelsens længde er det i samme dur, og man ved ikke, om man er købt eller solgt eller nogen ting. Men det samme gælder for den virksomhed, der byder ind. Den ved jo heller ikke, om den er købt eller solgt, om den skal lukke efter udbudsrunderen. Det er den situation, vi er i i dag, og derfor skal vi se på en anden vej end den i det her beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Med hensyn til arbejdsmarkedets parter: Hvis man tager de lønmodtagere, som er berørt af sikkerhedsfyringerne, og de virksomheder, som opfører sig ordentligt og ønsker at behandle deres medarbejdere ordentligt, så er de jo enige. Der er jo ingen af de parter, hverken arbejdsgiverne eller lønmodtagerne, som synes, det her er særlig fornuftigt. Arbejdsgiverne foretager sik-